

-βάλλεσθαι.

Ὡποαὐτίω, εἰσιν. (κατὰ τὸ προ-
ποαὐτίω) ζώννυμι, ζωννύω.

Σμεσ.-εἰ.-μαι.

Ὡπραδάνητε, ἰᾶ. οὐδ. δικαίω-
σις, δικαίωμα.

Ὡπραδάω, εἰσιν. ἄορ. ὠπραβ-
δήχζ καὶ ὠπραβδάχζ. μ. ὠ-
πραβδιό, ἡσιν. καὶ ὠπραβδάω,
εἰσιν. δικαιοῶ-ῶ. Σμεσ. καὶ
παθ.-εἰ.-μαι. (ὁ ἄορ. ὠπραβ-
δήχεῖ καὶ δάχεῖ. ὡσαύτως
καὶ ὁ μελ.)

Ὡπραβδύω, εἰσιν = ὠπραβδάω.

Ὡπρεδ'ἐλένητε, ἰᾶ. οὐδ. ὀρισμός,
διορισμός, προσδιορισμός, διά-
ταξις, διάταγμα, διαταγή.

Ὡπρεδ'ἐλλάω, εἰσιν. μ.-λιό, ἡσιν.
ὀρίζω, διορίζω, καθορίζω, προσ-
διορίζω, διατάττω, ἀρορίζω.

2) $\frac{1}{2}$ = οὐρετιβλάω. 3) περιορί-
ζω, περιλαμβάνω, περικλείω
(253) = ὠβεμέλλω.

Ὡπροβεργάω, εἰσιν. ἄορ.-ργόχζ.
μ.-ργ'ε, εἰσιν (καὶ -ργηδ, εἰσιν.
250) ἀναστρέφω, ἀνατρέπω.
παρβλ. ἡπροβεργάω. 2) ἀναι-
ρῶ, ἀνασκευάζω. 3) παθ.-εἰ.-
μαι. (2. Κορινθ. 11. 25. τρη-
κράτυ κοράβλι ὠπροβέρζε-
εἰ το μινό. τρίς ἐναυάγησα).

Ὡπρ'βιτόκζ, λ. ἄρσ. ἄζυμίτης,
ἄζυμος ἄρτος. 3) πληθ. ὠπρ'β-
ιτόκκ. τὰ ἄζυμα.

Ὡπράτаный, αἰ, σε. μτχ. παθ.
χρ. ἄορ. (τοῦ ὠπράτayo) = со-
скѣтаный.

Ὡπράτayo (καὶ -тываю), εἰσιν.
ἄορ.-ταχζ. μελ. αὐτὸς ὁ ἐνεσ.
ἢ περιφρασ. συστέλλω, περι-
στέλλω, κηδεύω. = сκѣты-
ваю. Σμεс.εἰ. ὑποσέλλομαι,
περιστέλλομαι, συσέλλομαι,
(Γαλατ. 2. 12. ὠπράташе εἰ.
ὑπέστελλεν [ἐαυτὸν δηλ.]).

Ὡπρετοшаю, εἰσιν. μ.-ш'ε, ἡσιν.
ἐρτημόω-ῶ, πορθέω-ῶ, ἐκπορ-
θέω-ῶ.

Ὡπρ'χλένητε, ἰᾶ. οὐδ. πρῆσμα,
πρῆσμός, πρῆσις. καὶ = на-
мѣнѣ.

Ὡράνητε, ἰᾶ. οὐδ. ἀροτρίασις,
ἀρότρευμα, ἀροσις, ἀροτος,
γεώργημα.

Ὡράтельный, αἰ, σε. ἐπιθ. ἀρο-
τήρ, ἀρότης, ἀροτρεὺς, ἀρο-
τρευτήρ, ἀροτρητής.

Ὡρέмый, αἰ, σε. μτχ. παθ. (τοῦ
ἡρίω) ἀροτρίωμενος. 2) ἀντί
ἐπιθ. ἀρόσιμος, ἀροτός, γε-
ωργήσιμος (ἀροτήσιμος, ἀρο-
τήσιος, ἀροτήριος).